

- 3) zarządzenie nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne (Monitor Polski Nr A-50, poz. 667),
- 4) pismo okólne nr 17 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 czerwca 1952 r. w sprawie wynagradzania pracowników zwolnionych z części dnia pracy w celu uczęszczania do szkół (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 125),
- 5) § 1 pkt 2 i § 2 ust. 2 zarządzenia nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 1954 r. w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk (Monitor Polski Nr A-31, poz. 455),
- 6) zarządzenie nr 35 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1955 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się na studiach zaocznych w wyższych szkołach rolniczych (Monitor Polski Nr 12, poz. 127),
- 7) zarządzenie nr 109 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 1955 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne (Monitor Polski Nr 46, poz. 457),
- 8) zarządzenie nr 313 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1955 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne (Monitor Polski Nr 97, poz. 1328),
- 9) § 4 ust. 5 pkt 1 i 2 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski z 1968 r. Nr 3, poz. 22),
- 10) zarządzenie nr 104 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1959 r. w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne (Monitor Polski Nr 58, poz. 283),
- 11) § 5 zarządzenia nr 67 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1964 r. w sprawie świadczeń zakładów pracy na rzecz punktów konsultacyjnych organizowanych przez szkoły wyższe (Monitor Polski Nr 56, poz. 265).
  2. W zakresie unormowanym uchwałą tracą moc:
    - 1) okólnik nr 24 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1949 r. w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk (Monitor Polski Nr A-86, poz. 1063),
    - 2) uchwała nr 511 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie doboru kandydatów na studia zaoczne i wieczorowe w szkołach wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski Nr 65, poz. 855).

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

112

UCHWAŁA Nr 80 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1973 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”.

W celu uznania zasług i postawy obywatelskiej osób, które wyróżniły się w zapobieganiu i zwalczaniu powodzi, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się odznakę „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, zwaną dalej „odznaką”.

2. Odznaka jest dwustopniowa — srebrna i złota.

§ 2. 1. Odznaka nadawana jest:

- 1) osobom, które w bezpośredniej akcji zapobiegania i zwalczania powodzi wyróżniły się, niosąc ofiarną pomoc zagrożonej lub dotkniętej powodzią ludności oraz ratując mienie społeczne,
- 2) pracownikom resortu rolnictwa oraz pracownikom innych resortów, którzy w związku z akcją przeciwpowodziową wyróżnili się w ofiarnym i rzetelnym wypełnianiu swoich obowiązków,
- 3) jednostkom Ludowego Wojska Polskiego, Milicji Obywatelskiej, Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej i Straży Pożarnych oraz innym państwowym, spółdzielczym i społecznym jednostkom organizacyjnym za ofiarną pomoc i wybitne zasługi przy zapobieganiu i zwalczaniu powodzi.

2. Osobom i pracownikom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odznaka może być nadana również pośmiertnie.

§ 3. Odznakę nadaje Minister Rolnictwa na wniosek właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) lub przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad naro-

dowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 4. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania odznaczonej osoby na dodatkową karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister Rolnictwa może pozbawić odznaki, jeżeli nadanie jej nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub jeżeli osoba wyróżniona odznaką stała się niegodna jej posiadania.

§ 5. Minister Rolnictwa ustali wzór odznaki, zasady i tryb jej nadawania, pozbawiania oraz wręczania i sposób jej noszenia.

§ 6. Koszty odznaki i wydatki połączone z jej nadaniem pokrywane będą z budżetu Ministerstwa Rolnictwa.

§ 7. 1. Traci moc uchwała nr 68 Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1961 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi” (Monitor Polski z 1961 r. Nr 21, poz. 98 i z 1967 r. Nr 72, poz. 354).

2. Do odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, nadanej przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.